Σταθ. Α΄ Βοηθειῶν 44—44
Πυροσβεστ. Ὑπηρ. 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
Δευτέρα 25 Μαΐου 1964

Τουριστική Ἀστυνομία 34—52
Τουριστ. Περίπτερον 45—49
Α΄ Ἀστυνομ. Τμῆμα 28—81
Β΄ Ἀστυνομικ. Τμῆμα 28—62
Γ΄ Ἀστυν. Τμῆμα 28—63
Δ΄ Ἀστυνομ. Τμῆμα 20—21

Δ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΚΑΤΑΒΑΡΑΘΡΩΝΕΙ στὴν ἀπολεσία τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια ἡ μέθη. Ὁ ἀλκοολισμός. Τὸ οἰνόπνευμα. Ἀλλοτριώνει τὸν ἄνθρωπο ἱκανὸ γιὰ κάθε εἴδους ἀπρέπεια. Γιὰ ἀναιτιότητες ἀφάνταστες. Γιὰ ἐγκληματικὲς φοβερὲς καὶ ἐγκληματικὲς ἀκόμη. Ὁ μεθυσμένος ἄνθρωπος γίνεται, καμμιὰ φορά, τόσο ἐπικίνδυνος ὅσο δὲν θὰ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ ὁ τρελλὸς ἀπὸ τὰ σίδερα. Γιαὐτὸ λέει ἡ λαϊκὴ παροιμία:

Εἶδε ὁ μουρλὸς τὸ μεθυσμένο καὶ φοβήθηκε!

Ἔξ ἄλλου ὁ μεθυσμένος παρουσιάζει θέαμα κωμικὸ καὶ τραγικὸ μαζί. Τὰ ἀσυνάρτητα λόγια ποὺ εἶναι λόγια τοῦ κρασιοῦ. Ἡ εὐθυμία ποὺ δημιουργεῖ καὶ ἡ ὑπερδιέγερση τοῦ ἐγκεφάλου. Τὸ κυματιστὸ περπάτημα ποὺ μοιάζει μὲ τὶς βάρκες ποὺ χοροπηδᾶνε καὶ γυρνοβολοῦν στὴ φουρτουνιασμένη θάλασσα. Προκαλοῦν τὸ γέλιο τοῦ διαβάτη. Τὸ εἰρωνικὸ χαμόγελο τοῦ κεφαλιοῦ, ὅλο ὑπονοούμενα.

Κύτα κατάντια!

Ἄλλωστε δὲν εἶναι σπάνιες οἱ περιπτώσεις κατὰ τὶς ὁποῖες μεθυσμένοι ὑπέστησαν ἀτυχήματα σοβαρά. Σκόνταψαν καὶ ἔπεσαν στὴν ἀγωνιώδη προσπάθεια νὰ ἰσορροπήσουν καὶ νὰ περπατήσουν. Μέ ἑκατὸν δεκάδες σκάλες ἐνῶ ἤθελαν νὰ τὶς... ἀνέβουν. Ἔσπασαν πόδια, κεφάλια, χέρια. Κι' ἄλλοι ξεγράφτηκαν γιὰ πάντα ἀπὸ τοῦτη τὴ ζωή.

Τήγαν στράφι.

Πόσες φορὲς δὲν διαβάσαμε στὶς ἐφημερίδες;

Ἀλλοτελῶν ἐν κραιπάλη μέθυσος ἔπεσε... ὠλίσθησεν καὶ καταπέσας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ὁδοῦ ἐκτύπησεν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἔμεινεν ἄπνους».

«Ἀπεδίωσεν ἐντὸς τῆς ταβέρνας ὁ... Ὡς ἐξηκριβώθη ὁ θάνατός του προῆλθεν ἐξ ὑπερβολικῆς χρήσεως οἴνου».

Αὐτὲς καὶ ἄλλες διαπιστώσεις θλιβερὲς κάνουμε συχνὰ καὶ προκαλοῦν τὸν οἶκτο καὶ τὴ λύπη. Δημιουργοῦν ἐρωτήματα.

Καὶ ἡ ἀπάντηση στερεύτηκε πάντοτε ἡ ὁποία ὅμως ποτὲ δὲν δικαιολογεῖ γιατὶ δὲν ὑπάρχει κανένα ἐλαφρυντικὸ ἱκανὸ νὰ δικαιολογήσῃ αὐτὸ τὸ πάθος. Αὐτὴ τὴν ἀδυναμία. Ἀκόμη καὶ ὅταν προβάλλεται ἡ φράση ποὺ ἀποτελεῖ μέρος γνωστοῦ τραγουδιοῦ:

Πίνω γιὰ νὰ ξεχνῶ τὸ πόνο!

Στὴ πόλη μας— εὐτυχῶς θέαματα τέτοια ἀνθρώπων νὰ παραπατᾶνε ἢ νὰ πατᾶνε ἐδῶ καὶ νὰ βρίσκωνται ἐκεῖ κάτω, σπάνια.... ἀπολαμβάνουμε καὶ μόνο βραδυνὲς ὧρες

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι δύο πράγματα συμβαίνουν. Ἢ ὅτι οἱ «κρασοπατέρες» μας δὲν πίνουν πάρα πολύ. Ἢ πίνουν μέν, τὸ ἀντέχουν ὅμως. Δὲν παρέχουν ἔτσι «θέαμα» οὔτε γίνονται ρεζίλι. Τὸ «χωνεύουν» ποὺ λένε ὅπως συνέβαινε μὲ τὸ Κομίνη. Μακαρίτη τώρα ἀπὸ λίγο καιρό. Ὁ ὁποῖος— Θεός σχωρέστον— ἦταν ἱκανὸς νὰ πιῇ ἕνα... βαρέλι χωρὶς νὰ νοιώσῃ τὴ παραμικρὴ ἐνόχληση κι' ἂς εἶχε ὑψηλὴ πίεση.

Εἴμαστε ἀμάθητοι σὲ τέτοιου εἴδους θεάματα. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐμφάνιση δυὸ ξένων ναυτικῶν τύφλα στὸ μεθῦσι «κουμποὺρ» ὅπως λένε ἀπέναντι καὶ μάλιστα μέρα μεσημέρι στὴ παραλιακὴ λεωφόρο, ἐσήμανε συναγερμὸ πραγματικὸ τῶν περιέργων πρὶν μερικὲς ἡμέρες.

Ἦταν δυὸ γερμανόπουλα ψηλὰ μέχρι κεῖ πάνω. Σὲ κατάσταση ἀθλία. Δὲν παραπατοῦσαν μόνον. Χάλαγαν στὴν κυριολεξία τὸ κόσμο μὲ τὶς φωνὲς τους. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς μάλιστα ἦταν γυμνὸς ἀπὸ τὴ μέση κι' ἀπάνω. προφανῶς κάπου εἶχε... ξεχάσει τὸ πουκάμισό του.

Ποῦ βρέθηκαν τόσα παιδιά; Ἀπόρησα. Ἀλλὰ καὶ μεγάλοι, ἄντρες, δὲν ἦσαν λιγώτεροι. Κι' ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος, ποὺ ψοφάει γιὰ δωρεὰν θέαμα τοὺς ἀπεδοκίμαζε μὲ σφυρίγματα, φωνὲς γέλοια καὶ κευδουνίσμα τα ποδηλάτων.

Πανζουλισμός.

Ἐκεῖνοι, οἱ μεθυσμένοι, στὴν ἀρχὴ ἔδειχναν νὰ εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὶς ἐκδηλώσεις τῶν...θεατῶν. Τραγουδοῦσαν πιασμένοι ἀπὸ τὰ χέρια σ' ἕνα σύμπλεγμα κωμικό, καθὼς προσπαθοῦσαν νὰ... περπατήσουν. Δυὸ βήματα ἐμπρός. Τρία —τέσσαρα πίσω καὶ στὰ πλάγια. Ἀντὶ νὰ προχωρήσουν... ὀπισθοχωροῦσαν. Ἔπεφταν κάτω Περπατοῦσαν μὲ τὰ τέσσερα.

Ἔπειτα βρῆκαν πῶς τοὺς... ἔφταιγαν τὰ παιδιά. Ἄρχισαν νὰ τὰ καταδιώκουν μὲ σφιγμένες τὶς γροθιές. Ἀλλὰ μὲ τὶ πόδια; Ἔκαναν νὰ τοὺς κυνηγήσουν ἀλλὰ νάτους ξάπλα κάτω στὰ μαλακά!

Μαύρισαν ἀπὸ τὸν ἰδρῶτα, τὶς σκόνες καὶ τὰ χώματα. Δὲν χώριζες μοῦτρο!

Καὶ ἡ ἱστορία αὐτὴ κράτησε ἀρκετὰ καὶ θὰ συνεχιζόταν ἂν δὲν ἐπενέβαινε ἀπρόσκλητος ἕνας γερμανομαθὴς γιὰ νὰ θέσῃ τέρμα.

Τοὺς πλησίασε μὲ κίνδυνο νὰ φάῃ κι' αὐτὸς καμμιὰ μπουνιὰ καὶ τοὺς εἶπε στὴ γλῶσσα τους:

Οἱ Ἕλληνες δὲν εἶναι συνηθισμένοι νὰ βλέπουν μεθυσμένους καὶ μάλιστα σέ τέτοιο χάλι.... Γερμανοὺς Γιαὐτὸ γελᾶνε.

Ντροπή σας!

Τὸν κύτταξαν μὲ μάτια θολωμένα. Εἶναι ζήτημα ἂν τὸν ἔβλεπαν καλὰ— καλὰ ἀπὸ τὴ τύφλα ποὺ εἶχαν.

Ξύπνησε μέσα τους τὸ φιλότιμο. Ὤρθωσαν τὸ ἀνάστημά τους. Καὶ γραμμὴ «σωρὸ κουβάρι» γιὰ τὸ καράβι σὰ βρεγμένες γάτες.

Ἡ παράσταση, πρὸς λύπην τῶν θεατῶν, τελείωσε.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

RIELLO
Καυστῆρες ΜΑΖΟΥΤ
Παντὸς τύπου καὶ διὰ κάθε χρῆσιν
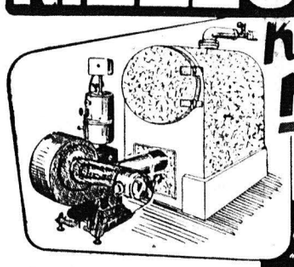
ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ:
Ε.Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89 · ΤΗΛ. 46-72 · ΠΑΤΡΑΙ
ΓΚΡΕΚΑ

ΔΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ

ΜΕΡΙΚΑ ΑΞΙΟΛΟΓΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΔΙ·Υ·ΛΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Η ΕΛΛΑΣ ΖΗΜΙΟΥΤΑΙ

Ἡ ἵδρυσις τοῦ Διϋλιστηρίου Ἀσπροπύργου, ἡ θεμελειωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὁμίλου Τὸμ Πάπας, ἵδρυσις νέου τοιούτου εἰς Θεσσαλονίκην καὶ αἱ συναφθεῖσαι σχετικαὶ συμφωνίαι αἱ ὁποῖαι, κατὰ μὲν τὴν κυβέρνησιν «ἐπεβλήθησαν» κατὰ δὲ τὴν ἀντιπολίτευσιν κατέστησαν αὐτὴν εὐνοϊκωτέραν ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου, ἔχουν δημιουργήσει μίαν σύγχυσιν. Ποῦ εὑρίσκεται ἡ ἀλήθεια; Τὴν ἀπάντησιν δίδει μερικῶς τὸ κάτωθι ἄρθρον τῆς «Ἑστίας» ἀπὸ τὸ ὁποῖον, οἱ ἀναγνῶσται, ἀφοῦ ἀφαιρέσουν, ὅ,τι ἀποτελεῖ κρίσιν καὶ σχόλιον, δύνανται νὰ συγκρατήσουν τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα, ὥστε νὰ σχηματίσουν ἰδίαν γνώμην. Τὸ ἄρθρον ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἡ τελευταία ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Διϋλιστηρίου Θεσσαλονίκης, ἀπέδειξεν ὅτι ἡ φαυλοκρατία τοῦ Κέντρου κατ' οὐδὲν διαφέρει ἐκείνης τοῦ Καραμανλισμοῦ. Διότι ἀσχέτως τῶν ἄλλων λεπτομερειῶν τῆς νέας συμβάσεως, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ διαπιστώσῃ κάθε ἀμερόληπτος παρατηρητής, γνωρίζων ὀλίγον καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῶν πετρελαίων, εἶναι ὅτι, ἀντὶ ἡ σημερινὴ κυβέρνησις νὰ διδαχθῇ ἀπὸ τὰ σφάλματα καὶ τὰ ἐγκλήματα τῶν προκατόχων της, τὰ μιμεῖται καὶ αὐτὴ— ἐν πλήρει γνώσει, μάλιστα—εἰς βάρος τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους!

Μία προχειρος ἀναδρομὴ εἰς τὸ παρελθόν εἶναι ἄκρως διδακτική, ἐπὶ τοῦ προκειμένου: Τῶ 1953, ἡ κυβέρνησις Παπάγου— Μαρκεζίνη ἀπεφάσισεν εἰ πεῖσμα τῶν ξένων ἑταιριῶν, ποὺ θὰ ἔχαναν τὸ τόσον προσοδοφόρον ἄρμεγμα τῆς Ἑλληνικῆς ἀγελάδος, να ἐγκαταστήσῃ τὸ πρῶτον διϋλιστήριον πετρελαίων ἐν Ἑλλάδι, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτύχῃ, ἀφ' ἑνὸς μέν, τὴν παροχὴν φθηνοτέρων πετρελαιοειδῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐξοικονόμησιν πολλῶν ἑκατομμυρίων ἐτησίως ἐκ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν τιμῶν τοῦ κατειργασμένου καὶ ἀκατεργάστου πετρελαίου. Ὁ σχετικὸς διεθνὴς διαγωνισμὸς προεκηρύχθη καί, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις, οἱ Ἕλληνες ἢ ξένοι ποὺ ἐζήτουν νὰ προτιμηθοῦν —ἄνευ μονοπωλίου, σημειωτέον!—θὰ ἔκτιζαν δαπάναις των τὸ Διυλιστήριον, ἀξίας 10—12 ἑκατομμυρίων δολλαρίων καὶ θὰ ὑπεχρεοῦντο, ὑπὸ τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους, νὰ κομίζουν ἑκάστοτε τὸ ἀργὸν πετρέλαιον εἰς τὴν μικροτέραν διεθνῆ τιμὴν(συμφερὸν καὶ τῶν ἀναδόχων, ἄλλωστε θὰ ἦτο τοῦτο) διὰ νὰ παρέχουν τὰ προϊόντα τῆς διϋλίσεως, ὅσον τὸ δυνατὸν φθηνότερα εἰς τὸ καταναλωτικὸν κοινόν. Ὡς πρὸς τὰ κέρδη δέ, τὸ Κράτος θὰ εἰσέπραττε, διὰ τῆς φορολογικῆς ὁδοῦ, τὸ μεγαλείτερον μέρος αὐτῶν. μεθ' ὅ, παρερχομένων τῶν ἐτῶν ἀποσβέσεως, τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κομισθησομένου κεφαλαίου τῶν 10—12 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, τὸ Διϋλιστήριον θὰ ἠδύνατο νὰ περιέλθῃ καὶ εἰς τὸ Κράτος καὶ νὰ ἐκμισθωθῇ εἰς ἄλλους, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον οὐδεὶς φραγμὸς ἐτίθετο εἰς τὴν ὑπὸ ἄλλων ἰδιωτῶν ἀνέγερσιν διϋλιστηρίου — ὡς ἀκριβῶς συμβαίνει σήμερον ἐν Ἰταλίᾳ ὅπου λειτουργοῦν κατὰ πολλὰς δεκάδας τὰ ἰδιωτικὰ διϋλιστήρια, συναγωνιζόμενα μεταξύ των.

Ἀτυχῶς ἡ τόσον ἁπλῆ καὶ καθαρὰ αὐτὴ ὑπόθεσις, προσέκρουσεν εἰς τὴν δοκησισοφίαν καὶ τὴν ἀδηφαγίαν τῆς Ἑλληνικῆς γραφειοκρατίας. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ὅτι καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ ἐξασφαλίσῃ, ἐξ ἀρχῆς τὸ Κράτος ὁλόκληρον τὸ κέρδος ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς, ἐπείσθη ὁ στρατάρχης Παπάγος νὰ κτίσῃ τὸ Δημόσιον Διϋλιστήριον, δι' ἴδιον λογαριασμόν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ σχετικὴ δαπάνη νὰ ὑπερβῇ τὰ 22—24 ἑκατομμύρια δολλαρίων, ἐνῶ εἰς τὸν οἱονδήποτε ἰδιώτην θὰ ἐστοίχιζεν 10—12. Ἀπ' ἐκεῖ καὶ πέραν δέ, ἤρχισεν, ἐπὶ Εὐνοϊκρατίας πλέον, ἡ ὑπόθεσις τῆς Συμβάσεως Νιάρχου: Ἐζητήθη σαν προσφοραί, ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ κρατικοῦ Διϋλιστηρίου: Καὶ ἐπροτιμήθη ἡ προσφορὰ Νιάρχου — Σόκονυ — Ὑδροκάρμπον, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν, τὸ Κράτος θὰ εἰσέπραττε τὸ 90% περίπου τῶν καθαρῶν κερδῶν —ὄχι καὶ τόσον σπουδαῖα πράγματα, δηλαδή—τῆς κατεργασίας τοῦ ἀργοῦ πετρελαίου, ἀγοραζομένου τάχα εἰς τὰς διεθνεῖς Ἀμερικανικὰς τιμάς. Ἐκ παραλλήλου, ὅμως, συνεφωνεῖτο διὰ τὰ κόμιστρα, ὁ ὑπέρογκος ναῦλος, ποὺ εἰσπράττεται καὶ σήμερον εἶναι δὲ οὔτος διπλάσιος, σχεδόν, τοῦ κανονικοῦ, ἀποφέρων περὶ τὰ 3 δολλάρια κατὰ τόννον ἐπὶ πλέον τοῦ πραγματικοῦ. Ἐξ οὗ καὶ τὸ δῶρον τῶν 3½—4½ ἑκατομμυρίων δολλαρίων (περὶ τὰ 120—150 ἑκατομ. δρχ.) ἐτησίως ὑπὲρ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, ποὺ ἐξησφάλισε τὴν σύμβασιν τοῦ Διϋλιστηρίου.

Σημειωτέον, ὅτι — ἀσχέτως τοῦ σκανδάλου τῶν ναύλων—ἐγράφομεν, τότε, κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχε συμφέρον νὰ μὴ δεσμευθῇ μὲ τὰ παγάκριβα Ἀμερικανικὰ πετρέλαια, ἀλλὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπ' εὐθείας συμφωνίαν μετὰ τῆς Ρωσσίας, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ μᾶς δώσῃ τὰ πετρέλαιά της κατὰ 70—80% φθηνότερα, καὶ δὴ ἐπ' ἀνταλλαγῇ μὲ Ἑλληνικὰ προϊόντα. Ἀντί, ὅμως, νὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ ἀπ' εὐθείας συνεννόησις, ἐπῆλθε συμφωνία μεθ' ἑνὸς Ἕλληνος πράκτορος τῶν Ρωσσικῶν πετρελαίων—ὁ ὁποῖος, τελικῶς, συνεφώνησε καὶ μετὰ τοῦ κ. Νιάρχου— καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε νὰ πληρώνῃ σήμερον, ἡ ἀτυχὴς Ἑλλὰς καὶ τὰ Ρωσσικὰ πετρέλαια εἰς μίαν τιμὴν ὑπέρογκον'. Ὅταν δέ, πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, μία Ἑλληνικὴ ἐπιχείρησις πετρελαιοειδῶν ἐζήτησε τὴν ἄδειαν ἱδρύσεως, ἰδίαις δαπάναις, ἑνὸς Διϋλιστηρίου δυναμικότητος 1.000.000 τόννων, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 6ην Σελίδα

Ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου ἐξαίρει τὸ ἔργον τῶν δημοσιογράφων

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΩΝ κ. Γ. ΜΥΛΩΝΑ ΚΑΙ ΜΑΡΗ ΤΙΜΑ ΤΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

«Σημαντικὸς ὁ ρόλος τῶν ἐφημερίδων τῆς Δευτέρας»

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑνώσεως Ἰδιοκτητῶν Ἐπαρχιακοῦ Τύπου, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς Ἀθήνας τὴν 13ην Μαΐου παρέστησαν οἱ ὑφυπουργοὶ Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Οἰκονομικῶν κ. κ. Γ. Μυλωνᾶς καὶ Κ. Μαρῆς.

Ὁ κ. Μυλωνᾶς κηρύσσων τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

«Κηρύσσοντας τὴν ἔναρξιν τοῦ δευτέρου συνεδρίου σας, διαβιβάζω πρῶτον τὸ θερμὸν χαιρετισμὸν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Μοῦ εἶπεν ἐπὶ λέξει: ὅτι, «θεωρῶ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ὡς ἕνα ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἕνα συμπλήρωμα σημαντικώτατον ἄνευ τοῦ ὁποίου πολλὲς φορές, στὴν ἐπαρχία, μὴ γελιόμαστε, δὲν θὰ ὑπῆρχαμε». Μὲ παρεκάλεσεν ἐπίσης τὸ πόρισμα τοῦ συνεδρίου σας νὰ τοῦ ὑποβληθῇ προσωπικῶς καὶ εἰς τὸν ἴδιον (χειροκροτήματα).

Ἦρθα κυρίως διὰ νὰ ἀκούσω καὶ διὰ νὰ διαβάσω καὶ ἐγὼ τὸ ὑπόμνημα ποὺ θὰ μοῦ ὑποβάλετε μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

Στὴν ἀρχὴ λοιπὸν λίγα μπορῶ νὰ σᾶς πῶ, ἐν σχέσει μὲ τὶς γενικὲς ἀρχὲς τῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ Τύπου.

Πλήρης ἐλευθεροτυπία. Περὶ αὐτοῦ νομίζω δὲν χρειάζεται νὰ πῶ περισσότερα. Εἶναι προφανὴς ἡ ἀνάγκη αὐτὴ καὶ ἔχει ἤδη ἐπέλθει. Ἀλλὰ ἠθέλαθερία τοῦ Τύπου δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐλευθερία τοῦ νὰ γράφῃ κανεὶς ὅ,τι θέλει. Εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτὸ ὑπῆρχε πάντοτε πλὴν τῆς περιόδου τῆς δικτατορίας. Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἡ πλήρης ἐλευθερία τῆς κυκλοφορίας τῆς ἐφημερίδος καὶ ἐπίσης ἡ μὴ ἐξάρτησις ἐξ οἰκονομικῶν πιέσεων. Τέτε ὑπάρχει πραγματικὴ ἐλευθερία τοῦ Τύπου καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἰδεῶδες μας.

Νομίζω ὅτι καὶ τὸ δεύτερον ἡ ἐλευθερία τῆς κυκλοφορίας ἔχει ἐπιτευχθῇ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Κυβερνήσεως μας. Ἐὰν ὑπάρχουν συμπτώματα περὶ τοῦ ἀντιθέτου θὰ ἤθελα νὰ καταγγελθοῦν.

Ἀλλὰ ἀπομένει τὸ τελευταῖον. Ὁ Τύπος, ἰδίως ὁ ἐπαρχιακός, ἐξαρτᾶται ἐν πολλοῖς ἀπὸ οἰκονομικὰς ἐπιχορηγήσεις κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπον διὰ νὰ ζήσῃ καὶ διὰ νὰ σταθῇ.

Πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ θέμα αὐτὸ θὰ εἶναι: Ἡ ἰσότης, ἡ πλήρης ἰσότης. Ὅταν ὑπάρχῃ ἰσότης, ὅταν ξέρῃ μία ἐφημερὶς ὅτι, ἂν ἔχῃ κάτι νὰ πάρῃ θὰ τὸ πάρῃ εἴτε κατηγορήσῃ τὴν κυβέρνησιν εἴτε τὴν ἐπαινέσῃ, οὐσιαστικῶς παύει νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν. Βεβαίως ὑπάρχει καὶ τὸ αἴτημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἰσότητος ποὺ δὲν ὑπῆρχε εἰς τὸ παρελθόν. Καὶ διὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινὴς τὸ μελετῶμεν καὶ αὐτό.

Σκοπὸς πάντοτε καὶ κατεύθυνσίς μας παραμένει πάντοτε ἡ ἰσότης τῆς μεταχειρίσεως. Διότι πιστεύομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις, ἡ ἑκάστοτε κυβέρνησις καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐξυπηρετοῦνται πληρέστερα, ὅταν πράγματι ὁ Τύπος αἰσθάνεται ἀνεξάρτητος εἰς τὸ νὰ γράψῃ ὅ,τι νομίζει καὶ ὅπως τὸ νομίζει.

Ξέρω, ὅτι ἡ Ἕνωσίς σας ἀπαριθμεῖ μικρὸν βίον. Καὶ εἴχατε καὶ τὸ ἀτύχημα στὰ πρῶτα σας βήματα νὰ ἔχετε τὸν θάνατον τοῦ συνεδέλφου καὶ δικοῦ μας καὶ δικοῦ σας Περιάνδρου Ξενοδοχειάρη. Καὶ πάντοτε ἕνας θάνατος δημιουργεῖ μίαν ἀνάσχεσιν, ἰδίως, ὅταν τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἡγεῖτο τῆς ὀργανώσεως εἶχε καὶ μίαν ἰδιότητα ἐπὶ πλέον μὲ τὴν ὁποίαν πολλὰ ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ. Οὐδεὶς ὅμως ἀναντικατάστατος. Εἰς καμμίαν θέσιν, ἔστω καὶ τὴν ἀνωτάτην. Καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ βρῆτε τὸν δρόμον σας.

Ὑπάρχει, νομίζω, ἕνα θέμα τὸ ὁποῖον σᾶς ἀπασχολεῖ πολύ, ὁ νέμος ὁ ἀφορῶν τὴν Ἕνωσίν σας. Ξέρω, ὅτι ὑπάρχουν παράπονα, ξέρω, ὅτι τὸν θεωρεῖτε ἀτελῆ. Καὶ ἀφοῦ ἠκούσαμεν τὰς εἰσηγήσεις σας, θὰ προχωρήσωμεν εἰς νέαν νομοθετικὴν ρύθμισιν. Ὅταν εἶπα πρὸ ὀλίγου δὲν ἐννοοῦσα μόνον ἰσότητα σὲ ἐκείνας τὰς ἐπιχορηγήσεις ποὺ δίδει καμμιὰ φορὰ τὸ ὑπουργεῖον ποὺ ἔχω τὴν τιμὴν τώρα νὰ προΐσταμαι. Ἐνοῶ ἰσότητα καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἄλλης μεταχειρίσεως, τῶν δημοσιεύσεων, τῶν δημοσιεύσεων τῶν Νομαρχῶν, τῶν δημοσιεύσεων τῶν Ταμείων, τῶν δημοσιεύσεων τῶν Τραπεζῶν καὶ οὕτω καθεξῆς:

Θέλω ἐπίσης νὰ σᾶς τονίσω διότι ἐγὼ βουλευτὴς ἐπαρχίας εἶμαι, πόσην σημασίαν ἔχει ἡ ἐπαρχιακὴ ἐφημερίδα. Καὶ θὰ ἤλεγα χωρὶς καμμίαν διάθεσιν νὰ ὑπερτονίσω τὴν ἰδικήν σας ἀξίαν, ὅτι καὶ πόσην σημασίαν ἔχει ἡ ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα. Διότι κυκλοφορεῖ σὲ μιὰ ἡμέρα ποὺ δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἄλλη ἐφημερίδα, οὔτε ἐπαρχιακὴ ἀλλ' οὔτε καὶ ἀθηναϊκή. Ὅσον καὶ ἀργὰ νὰ φθάσῃ τὸ βράδυ ἡ ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα δὲν ἀνακόπτει τὸν ρυθμὸν πωλήσεως τῆς ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος. Τὴν Δευτέραν δὲν ὑπάρχει ἐφημερὶς ἀθηναϊκή. Καὶ πληρώνεται ὡς ἐκ τούτου ἕνα σημαντικώτατον κενόν.

Εἶναι δὲ ἡ ἐφημερίδα, ἡ ὁποία ἐξ ἀντικειμένου διαβάζεται ἴσως περισσότερον ἀπὸ τὶς ἄλλες. Διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Γι' αὐτὸ ἔχει καὶ ἰδιαιτέραν σημασίαν τὸ τί γράφεται.

Θὰ ἤθελα, αὐτὸ θὰ τὸ ἔλεγα σὲ οἰαδήποτε συγκέντρωσιν δημοσιογράφων, ἐνῷ ἔχω πλήρη συνείδησιν ὅτι ἡ πολιτικὴ σημαίνει καὶ πολιτικὴν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν, ὅτι ὑπάρχει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερβολῆς, διότι ἔτσι ἐπέρχεται κριτική. Θὰ ἤθελα, λέγω, μὲ ὅλο τὸ φιλικὸ θάρρος νὰ πονήσω, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι λίγο περισσότερο ηὐξημένο τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης. Θὰ πάρω ἕνα πάρα πολὺ μικρὸ παράδειγμα, τὸ ὁποῖον δὲν νομίζω, ὅτι ἀφίσταται ἐκείνου ποὺ θὰ σᾶς πῶ. Καὶ ἐπίτηδες τὸ διαλέγω ὡς ἀβλαβές, σὲ τελευταία ἀνάλυσι.

Ἡ Κυβέρνησίς μας ἀποτελεῖται ἀπὸ 31 ὑπουργούς, 29 ἔχοντας χαρτοφυλάκια καὶ δύο ἄνευ χαρτοφυλακίων. Ὁ ἀντιπολιτευόμενος τύπος ἀπὸ τοῦ σχηματισμοῦ μας ὅλο καὶ τοὺς ἀνεβάζει. Θὰ τὸ πῶ, γελῶντας, μία ἀπογευματινὴ ἐφημερὶς τοὺς ἔχει φθάσει μέχρι στιγμῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 47. Ἀλλὰ εἶδα καὶ μίαν σοβαρὰν εἴδησιν σὲ ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ποὺ ἔλεγε 37 ὑπουργοὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας κατὰ τὸ Πάσχα. Διότι ἤμεναν ἐπτὰ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔβγαινεν ἀπὸ τὸ κείμενον, ὅτι τοὺς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 6η Σελίδα

ΨΥΓΕΙΑ ΙΖΟΛΑ Στὴν "Ἐξέτρα" Ἑρμοῦ 22

Ὁ ΟΜΟΓΕΝΗΣ ἀπὸ τὴν Ταγκανίκα κ. Γ. Ἀφεντάκης ἠγόρασε τὸ ἀγγλικὸν «Ἀζάνα», 9.640 τόννων, ἀντὶ 190.000 λιρῶν. Θὰ τὸ νηολογήσῃ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν μὲ τὸ ὄνομα «Καίτη Ἀφεντάκη».

ΚΑΦΕΣ Santos
ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 160

Εἰς τὴν
AMAZONA
Ἁγ. Νικολάου 30
Θὰ βρῆτε εἰς πλουσίαν συλλογὴν καὶ μὲ τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς μόδας ὅλα τὰ εἴδη Νεωτερισμῶν, καθὼς ἐπίσης μαλλιὰ καὶ πλεκτά.

attica
ΤΡΙΚΥΚΛΟ ΕΠΙΒΑΤΙΚΟ
Μόνον μὲ 35.000
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΣΚΑΡΠΑΣ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 149 Α ΤΗΛ. 62—05 ΠΑΤΡΑΙ

ΟΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΑΙ ἀγωνιστοποιοῦν τ